



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De murmure populi p[ro] q[uod] per .xl. annos i[n] deserto petierunt. ca.
xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

do. De assongaber
missit moyses ex pre
cepto domini, et yl
ros singulos de sin
gulis tribub: q; con
siderent terrā quam
possessur erant quo
rū p̄cipit fuerūt ca
leph fil⁹ iephone d
iuda, et osee fil⁹ nun
d effraim. Vocauit
q̄m moyses osee ioseue
herat mister moysi.
Unde quidā dicūt
id quod supra dictū
est ioseue: p̄ anticipa
tionem dictū esse, qz
nūc p̄mo imposituz
est ei h̄ nomen; po
test etiā dici, qz moy
ses curāz salutē alio
rum; q; cōmisit illi. Luncq; vocaref ioseue vel
osee que noīa saluatorē sonant: tunc p̄mo el
hec nomina appropriauit; cū saluatorē alioz
rum instituit. Precepitz eis moyses vt cō
siderarent qualitatē terre et hominū et vro
biū: et afferrent de fructibus terre. Eratq;
temp⁹ quādō p̄coque r̄ue comedī possunt.
Qui ascēdentes explorauerūt terram, et ve
niētes in hebron viderunt tres viros de ge
nere enach vel enachim, id est de semine gi
ganteo, quales etiam viderant in thanaī cō
vitate egyp̄ti: qui et a thanaī titanes dicti se.
Fuit aut̄ hebron septē annis edificata ante
verbē thanaīm. Unde et ab hebron semen
gigantū in egyp̄tum descedisse credit. De
scendētesq; v̄sq; ad vallem vberimā et tor
rentem: tulerunt de malis granatis et de fici
loci illius, palmitē
quoq; cum r̄ua ab
sciderunt, qz p̄ ma
gnitudine tulerunt in
vecte duo viri. Ob
hoc appellatus est locus ille neelecor, id est
botri torrens.

De murmure populi pro quo per, et, an
nos in deserto perierunt.

Capitulum. XVII.

**Euerſiqz post di
es quadraginta venerunt ad po**

pulum suum in cades, de xxxiiij. et missioz
ne interim egressus erat populus: et mora
batur in ext̄. Tamen quidā tradunt q; de
cades missi sūt exploratores: et ibi eos expe
ctauit p̄lus. Hanc mansionē vocat ioseph⁹
quallē iuxta chana-

neoz terminos existē In terra p̄missionis
tem et ad habitandū habitatāt. vii. popu
difficilem, et cōmen dātes viri terrā quā
viderāt addiderunt

Sic et nos cui inni
mos h̄z, v̄rbes grā
des et muratas, stir
pem enach vidiimus
ibz, q̄b nos cōpara
ti q̄li locustē videbamur, era quā lustrauim⁹
deuorat habitatores

suos, qd̄ sic exponit Aduerte tr̄plicez et
hebre⁹. Terra si firma expositioz, qd̄ dictū
est, nec h̄ie diut⁹ vi
uaces homines po

test, vel qz nulli gen
ti licebat diu in ea habitare ppter frequentes

impugnatiōes supueniētū. Unde p̄phe
ta cum securitatē p̄manēdi illi terre pollicet,

hoc opprobrium ab ea auferēdū dicit: q
nō vocabit terra cultores suos deuorans,

pot̄ tñr in cōmendationē terre dicit: qad eo
bona sit vt null⁹ ex ea pegrinari velit, h̄z q̄ in
ea nascit̄ moris in eadē. Igit audies hec ois
turba: fleuit dicens. Utinā mortui essem⁹ in

egyptō. Nōne melius ē reuerti in egyp̄tum
q̄ cadam⁹ gladio: et vpores et liberi tradanc
captiui. Constituamus nobis ducē alium q̄
moysen: et reuertamur in egyp̄tū. At vero lo
sue et caleph sciderunt vestimenta sua dicētes,

Holite rebelles eē cōtra dñm, id est eū me
daciē in promissō indicare, qz sicut panē po
pulum terre hul⁹ deuorabim⁹. Cūq; clama
ret in eos alij decē qui terruerat populi, et

omnis multitudo lapidib⁹ vel let eos oppri
mere: apparuit gloria dñi sup tectū federis: et

alt dñs ad moysen. Quousq; nō credet mi
hi populus hic: feriam eos: et facia te in gē
tem magnā. Luit moyses. Obsero dñm ne si
at h̄: ne forte insultē tibi egyp̄tij et dicāt. Nō
potuit p̄plū inducere in terrā quā p̄mis̄rat.

Cui dñs. Iuxta verbū tuū dimisi. Attame
vnu ego: null⁹ eoz q̄ viderunt signa q̄ feci in

egyptō: numerati ſcz a, xx, anis et supra, et iā



Numerorū

per, vices, multoties tētancērunt me, vī
debit terram, p. qua
furauit patrībō eoruīz Sed q̄ in oī ope del
pter iſiue r caleph. coniuncta est tūsticē
Quoniam aut amalechites et chananeus mis̄cōia subdit, quo
habitant iuxta vos ne superueniant, moue
te cras castra et redite in solitudinem, iuxta
numerum, xl, dierū: quib⁹ terrā p̄sidera- Iterum subditur de
stis quadraginta an iusticia dei iuxta nu
nis recipies iniquis merum rē. Unde da
tates vras. Locus uid p̄p̄hera, xl, annis
tusq̄ est moyses oīa offen. f.g.b.
verba hec ad eos, r
luxit poplū nūmis. Et ecce mane surgentes
dixerūt ad moyses: Peccauim⁹ desperantes
parati sumus ascendere ad locū quē p̄misit
dīs. Et moyses ad eos: Nolite ascēdere: n̄
em̄ dīs vobisq̄ est. At illi cōtenebrati: sine
deo sc̄ posse vincere putātes ascēderūt: arca
cū moysē et leuis remanēt ī castris. Perse
cutusq̄ ē eos amalechites et chananeus percu
tiens vīcē ad locū q̄ ob h̄ vocat⁹ est horma.
Id est anathema, r redierūt ad solitudinem.

De lapidatōe colligētis ligna ī sabbato,

Capitulum, XIX.

Sicutum est autes

cū essent ī solitudine īmūnerūt
hoīem colligētēm ligna ī sab
bato: quēreclusit moyses donec p̄suleret do
minūz. De q̄ dīxīt dīs. Moriat homo iste
extra castra: lapidibō obruaſ. Et factū est ita.
Quidā putāt hunc fuisse salphaat, q̄r et filie
eius postea dixerūt. Pater noster ī desertō
in peccato suo mortuus est. Ibidem etiam
p̄cepit eis dīs vt q̄ quattuor angulos pal
liorū fimbriās poneret hyacintinas, ob re
cordationē etiā minūmōr p̄ceptoꝝ dīs ob
seruandā. Has magnificauerūt pharisei
int̄m̄ vt etiā spīnas ī eis ligaret, vt frequē
ti earū punctiōe ad memorā īngē p̄ceptoꝝ,
dīs excitarent. Quadras tūc īdel vtebanꝝ
pallīs: r adhuc ī angulis vestis q̄dratē ī
synagogis suis h̄nt fimbriās hyacintinas ob
recordationē legis date de celo. Hoc aut̄ fa
ciebant vīa ceteris gentibō etiāz habitu dis
cernerentur.

Desclismate chore dathān r abyron r pla
ga eorum, Capitulum, XX,

Ece autes chore

e fili⁹ iſuar, fr̄l amrā
cū vīdisset fratruelēs suos honoratos, al
ter sc̄ iſuar quia p̄
teꝝ sacerdotio, alter
ducatur p̄pli inuidit, r
murmurās cōtra
moysen et aaron: cō
plices secum habuit
ducētos, l. de leuitis
matorib⁹, q̄s etiā dī
gnos sacerdotio p̄fe
rebat, adiunxeratq̄
sibi dathān r abyro
potentiores rubeni

tarum, quib⁹ p̄ncipatū populi debetī dice
bat, q̄ fuerat de ruben primogenito. Quib⁹
moyles ait, Tollat vnuſquisq̄ vestrū thuri
buluz suū: r cras baſto igne ſupponat ty
mīama: r aaron vobisq̄: r quē elegerit dīs
ſpē ſit ſcūs. Vñſit ḡ moyses mane vt voca
ret dathān r abyron: q̄ dīcerūt Nōveniem⁹.
Et quo cata oī multitudie, dīxit moyses ad
chore et ducētos q̄nq̄ginta. Tollite thurisbū
la vīa: r ponite tymama ſup ea et state corā
dīo. Illis aut̄ ſic ſtātib⁹ moyles dīſcedit cū
ſeniorib⁹ populi ad dathān r abyron vt eos
vocaret. Nam r abyro vt dīcit Joseph⁹ ex
p̄leuita erat. Illi aut̄ ſt abāt cū vcorib⁹rī
beri, r oī freq̄ntia dom⁹ ſue ſi introitū papi
lionū ſuaz: parati port⁹ ad rēſtendū, ſi vīm
in ferre vellet moyses q̄s ad obedīdū. Qđyī
dens moyses orauit ad dīs vt insolita mor
te p̄iret, r ſic planū fieret q̄dīs ip̄m mīerat
Quo orāte r flente tremuit terra, expauitq̄
ppl's, grādi ſtrepitū p̄ illoꝝ tabernacula exci
tato, r ſcissa est terra ſub pedibō eoz, r agiēs
os ſuū deuorauit eos cū oī ſubſtātia eoruī: r
descēderūt viui ī infernū, l. in patulū terre
hiatū. Et reducta est terra q̄ſi nihil horū fa
ctū eē videret. S̄z r ignis egressus ē de thu
ribulis chore et p̄cīlī e⁹: ſatūs q̄neus nec de
terra plar⁹: vel ſcuriſione fulminū aut violē
tia ſpirituū vñſus ē vñq̄ exilire, r deuorauit
eos: aaron ſtante illeso, Tuitiꝝ eleazar thu
ribula eoz ex p̄cepto dīi ſigne huic illucq̄dī
ſperio: r ea pdixit i lamias, formāſq̄ et eis
coronulas aureas: affixit eas altari eneo ad
cōmonendū filios Iſrael; neq̄s nūl d̄ ſemie